

Feeder Vissen

ALGEMEEN

De feederhengel is, als het op witvissen aankomt, een dodelijk wapen op elk type water. Met de feederhengel valt nu eenmaal machtig veel vis te vangen, vaak meer dan met de vaste hengel of de matchhengel. Op bepaalde wateren - en die zijn er ook bij u in de buurt - zijn vangsten van vele tientallen kilo's voorn, brasem en of blei werkelijk niet uitzonderlijk en zeker niet alleen voor de specialisten weggelegd. De praktijk heeft uitgewezen dat ook beginners in de feedervisserij op goede dagen formidabele vangsten kunnen realiseren.

.Feeder vissen doe je met een werphengel en een voerkorfje. Dit is een korf van draad of kunststof waarmee je een portie lokvoer direct bij je haakaas op de bodem kunt brengen. Het voerkorfje zit met een zijlijn vast aan de hoofdlijn. De korf is zo bevestigd dat die kan schuiven over de lijn. Hoe zie je dat je beet hebt: Je ziet dat je beet hebt wanneer je top beweegt. Je top kan bewegen doordat je ingooit en de lijn strak draait de top staat zo ietsjes krom gespannen staat als die gaat bewegen heb je beet en haak je de vis..

Voor oudere vissers met een verminderd gezichtsvermogen is feedervissen een ware uitkomst. Zij hoeven niet langer te turen naar het minieme antennepuntje van een scherp afgesteld dobbertje. Bij het feedervissen wordt helemaal geen gebruik gemaakt van een dobber

Winckle picker

Lengte: 2.4 t/m 3 meter. Werpgewicht: 10 tot 30 gram. Top/parabolische actie. Deze hengel is het meest geschikt op stilstaand en licht stromend water voor afstanden tot circa 25meter. Ze hebben losse toppen met verschillende acties die zorgen voor de beetregistratie. Ze worden meestal gebruikt in combinatie met lichte voerkorven of een wartelloodje. Een van de populairste feederhengels in onze gewesten voor het vissen op kortere (voer) afstand.

FEEDERHENGEL

Werpgewicht: 40 tot 120 gram. Lengte: 2.8 tot 4.8 m.

De meest gangbare types zijn,

Een light feeder, deze heeft een zacht body en is voornamelijk geschikt voor niet al te grote afstanden en korven tot een gewicht van ongeveer 40 gram.

Een iets zwaardere uitvoering is het medium feeder, deze heeft een iets zwaarder body en hiermee kun je korven wegzetten tot een gewicht van 60 gram.

Een heavy feeder heeft een stevig body, is vaak ook langer, en is vooral geschikt voor de grotere afstanden en korven tot een gewicht van ongeveer 50/130 gram

Deze hengels zijn geschikt voor kanalen en rivieren met zachte tot felle stroming. Feeders zijn er met vaste en losse topjes in verschillende acties. Meestal worden ze geleverd met 3 toppen met verschillende actie. De bedoeling is dat ze een korf kunnen werpen in een gewicht waardoor de stroming deze niet meer kan verplaatsen. Soms kies men voor een zwaardere uitvoering om op stilstaand water verder te kunnen werpen. In het algemeen kan men echter stellen dat voor de meeste waters een hengel in de klasse licht het meest geschikt is om te starten.

Er zijn verschillende soorten quivertips met ieder een eigen actie of beetregistratie.

De getaperde quivertip:

wordt algemeen het meest gebruikt. Hij is dun bij de top en loopt richting hengel dikker uit. Met andere woorden, naarmate de vis het aas verder verplaatst ondervindt hij meer weerstand. De lichtere uitvoeringen zijn voor stilstaand of licht stromend water en de zwaardere voor het vissen in stromend water.

De parallel tip:

Heeft over de volle lengte dezelfde dikte en buigt gelijkmatig over de gehele lengte bij aanbeet. De paralleltip is gevoeliger dan een getaperde tip, maar heeft zijn beperkingen. Zodra er meer dan een gemiddelde trek op het water staat, buigt hij teveel door en wordt daardoor als beetverklikker ongeschikt.

De springtip:

Is voorzien van een als een scharnier werkend veertje, dat de verbinding vormt met de hengel. Hij heeft een gelijkblijvende weerstand en is geschikt voor stilstaand en langzaam stromend water. (minder algemeen gebruikt)

De contra quiver:

Is een omgekeerde gewone quivertip. Hij buigt alleen in het achterdeel dichtst bij de hengel, wat een duidelijke uitslag oplevert bij aanbeet. De weerstand is gering en loopt bij aanbeet nauwelijks op. (minder algemeen gebruikt)

De carbontip:

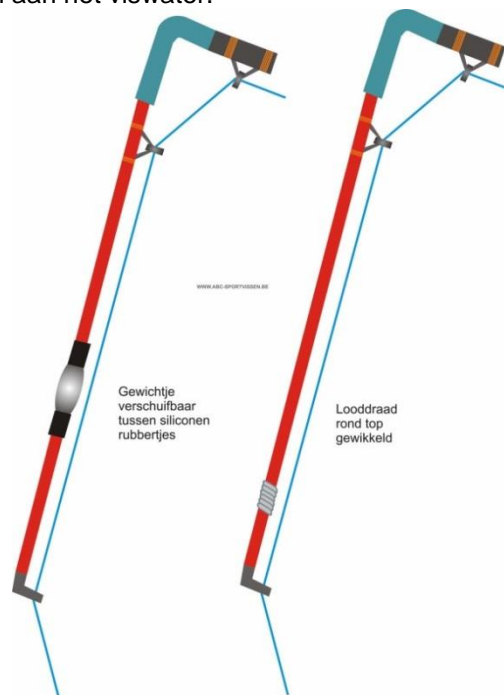
Heeft boven glasvezel het voordeel dat hij in staat is om een stevige stroming het hoofd te bieden, en daarbij nog minuscule aanbeten zichtbaar te maken. Carbon kan tevens ook zonder bezwaar tegen een behoorlijke overbelasting. Meer en meer worden alle types quivertip nu uit carbon vervaardigd.

Swingtip

Dit is een hengel waarbij de beetregistratie gebeurt door het uitswingen van de aparte top die met behulp van een siliconenslangetje aan de hengel gemonteerd is, of in het topeinde geschroefd wordt, waarbij dit deel vrij naar beneden hangt en door de lijn op spanning gebracht wordt. Een goede tip is voorzien van 2 oogjes. Het siliconen verbindingstukje mag niet te lang of te kort zijn, tussen de 5 en 10 cm.

De tip zelf moet minimaal 30 cm zijn, en op grote afstanden (+40m) zelfs langer, een tip van 50cm is dan beslist geen overbodige luxe. De grote voordelen van de swing tip zijn: bijna geen weerstand bij de beetregistratie en een zuivere beetregistratie, ook bij terug lopers.

Nadelen zijn dan weer, het moeilijker werpen, bijna niet te gebruiken bij sterke wind of sterke stroming en bijna onmogelijk te gebruiken bij diep water en ver vissen. De swing tip ziet men in onze streken (ten onrechte) zelden aan het viswater.

Het succes van elke visserij valt of staat met een goede aasaanbieding en daarin is het feedervissen geen uitzondering. In principe zijn er twee montagesystemen, schuivend en vast. Deze kunnen zowel met voerkorf of lood toegepast worden. Aan jou de keuze.

Tip 1: Het best kan je de voerkorf steeds met een speldwartel bevestigen. Indien nodig kan je dan steeds de korf snel wisselen voor een ander type of gewicht, zonder dat je de lijn moet veranderen.

Tip 2: Hou het zo simpel mogelijk. Vermijd de meest ingewikkelde systemen die vaak meer problemen geven of dat ze voordelen bieden.

Montage voerkorf

Schuivende montages (FREE RUNNING SYSTEM)

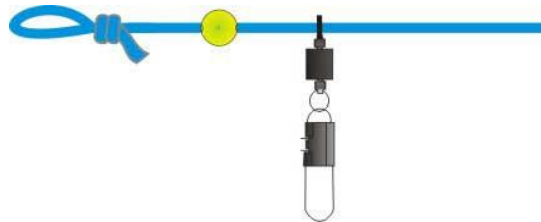
Met deze systemen trekt de vis rechtstreeks op de top van de hengel. Er zijn diverse methodes om de voerkorf te monteren, wij behandelen alleen de simpelste methodes, waar zeer veel vis mee te vangen valt.

De simpelste montage

Dit is waarschijnlijk de simpelste, maar daarom niet de slechtste schuifmontage, integendeel. Hier maken we gebruik van een wartel met speld die rechtstreeks op de lijn geschoven is. Als stopper gebruiken we een rubberen kraal. Door gebruik te maken van een speldwartel kan men vlug wisselen van voerkorf model of gewicht.

Je kunt indien je dat wenst tussen de onderlijn lus en de kraal ook nog een stuitje plaatsen waardoor je de afstand tussen voerkorf en haak variabel maakt.

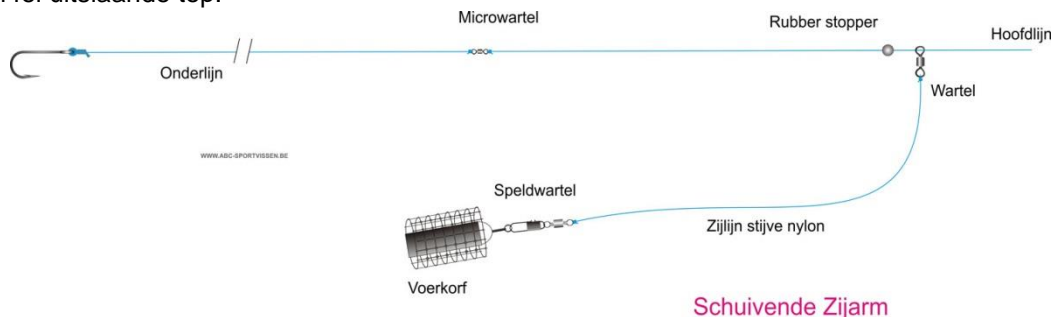
In de plaats van de lus kan je ook gebruik maken van een miniwartel.

Montage schuivende zijarm

Deze montage is vooral bedoeld voor het vissen op wat grotere schuwe vis met groot haakaas, zoals wormen, maïs of mini boilies. Deze montage geeft weinig weerstand wanneer de vis met het aas opneemt. De zijlijn van de feeder uit liefst wat stijvere nylon, is zo'n 15cm lang. De onderlijn lengte is aanpasbaar naar eigen voorkeur. Standaard reken je op zowat 30/40cm. Het rubber stoppertje voorkomt lijnbeschadiging. Breng met deze montage na het uitwerpen de lijn op spanning en trek daarna ongeveer een halve meter lijn van de spoel, zodat de vis bij aasopname genoeg bewegingsruimte geeft.

Minimale beten zie je hierdoor niet, een beet uit zich meestal in het strak lopen van de lijn en een fel uitslaande top.

Vergroot de afbeelding door erop te klikken

Vaste montage

Simpele zijlijnmontage

Dit is zowat de standaard montage voor zowel stilstaand als langzaam stromend water. Is

gemakkelijk in elkaar te zetten en raakt zelden in de war. Bovendien heeft deze montage weinig valse aanbeten.

Werkwijze:

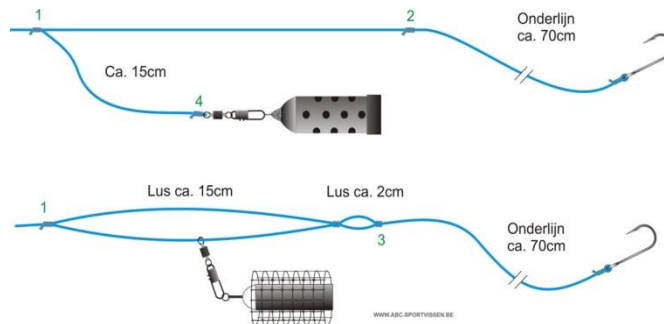
Hier wordt de voerkorf aan een zijlijn bevestigd. Om de zijlijn te maken, knoop je eerst een lus in de hoofdlijn die voldoende groot is, waarna je de lus openknipt. Aan het korte eind komt een wartel met daaraan de voerkorf, aan het langere eind komt de onderlijn. Deze kan je bevestigen met bv een dubbele grimmerknoop of gebruik maken van een mini wartel.

1: Waterknooplus

2: Dubbele grimmer knoop

3: Lusverbinding

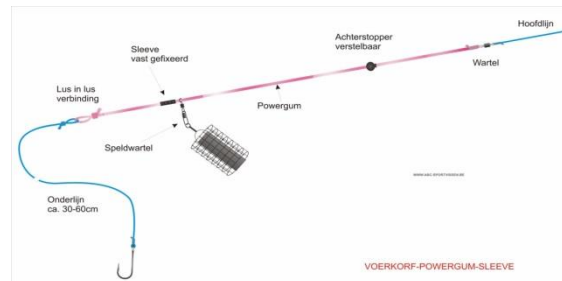
4: Uni knoop

Vergroot de afbeelding door erop te klikken

Power gum montage.

De power gum, die tussen de onderlijn en hoofdlijn zit, werkt als buffer tijdens de worp en de drill. De rek van de buffer zorgt er bovendien voor dat de onderlijn niet breekt bij een harde aanbeet of plotselinge krachtexplosie van een wegvluchtende vis. Voor de onhandige onder ons of voor de gemakzuchtige, zijn er ook min of meer kant-en-klare systemen te koop.

Vergroot de afbeelding door erop te klikken

Method feeder montages(zelfhaak systeem)

De Method feeder is eigenlijk een inline feeder die veel gebruikt wordt bij het karper vissen, maar ook bij het vissen op grote brasem. Het voer knijpt men op de feeder. Er worden relatief korte onderlijnen gebruikt van 10 - 15 cm met een zelfhaak systeem.

Vergroot de afbeelding door erop te klikken

Flat in-line method feeder/de nieuwe generatie

De method feeder is in de eerste plaats ontwikkeld voor karper vissers, maar wordt steeds meer gebruikt bij het gericht vissen op grote brasem.

Maar ook andere toepassingen zijn hiermee mogelijk.

Er bestaan zowel vaste als in-line method feeders, maar beiden berusten op hetzelfde principe.

Het is het de bedoeling dat je aas vlakbij het lokvoer ligt.

Het principe is gebaseerd op het zelfhaaksysteem. De brasem of karper haakt hierbij zichzelf.

Dus het is belangrijk om bij de aanbeet de haak niet te zetten, maar gewoon de hengel vloeiend op te pakken en contact te maken met de al gehaakte vis.

De aanbeten zijn meestal keihard. Zorg er dan ook voor dat je de hengel in je hand hebt, of dat hij minstens veilig ligt afgesteund zodat hij niet uit de steun wordt getrokken.

Na de aanbeet is het best om de hengeltop zo laag mogelijk te houden waarbij je deze evenwijdig met de oever houdt.

De brasem of karper blijft op die manier goed diep.

In het begin van de dril de spanning op de lijn houden en zo nodig de slip zijn werk laten doen.

Vervolgens binnendraaiend met zijwaartse pompende bewegingen.

Pas wanneer de vis pal bij de oever is breng je het landingsnet onder de vis en omhoog.

De method feeder is het meest geschikt voor stilstaand water met een diepte van 2 tot 3 meter.

De afstand waarop je kunt vissen varieert sterk, maar het efficiëntst is tussen de 15 en 40 meter. Grotere afstanden zijn ook mogelijk maar dan moet je wel al zware feeders gebruiken.

Bij normaal vissen gebruik je feeders tussen de 15 en 35 gram.

De lijndikte is afhankelijk van de te verwachten vis, maar als hoofdlijn voldoet 22/00 nylon en als onderlijn 14/00 tot 18/00 voor de meeste vissoorten.

Als hengel een korte fijngevoelige feederhengel of nog beter een wat zwaardere winkle picker.

De Flat in-line method feeder vul je met een bijpassende mal of gewoon met de hand.

Met een mal krijg je perfect gevulde feeders. Meestal zit er een gebruiksaanwijzing bij de verschillende soorten mallen. Deze verschilt vaak afhankelijk van het merk.

Met de hand vul je de feeder door het aas op de feeder te kneden waarbij je het zo vast als je wil kan aandrukken.

Je aas plaats je aan de bovenkant, kneed daar vervolgens nog wat voer omheen, maar zorg er steeds voor dat het aas nog zichtbaar is.

Na de inworp draai je de lijn strak maar let er op de feeder niet te verplaats

VOERKORVEN

De voerkorf zorgt ervoor dat om het even op welke afstand men vist, het aas en lokvoer altijd bij elkaar liggen. Bovendien wordt, bij elke nieuwe worp het voer plek optimaal onderhouden door het steeds weer aanvullen met een beperkte hoeveelheid lokaas. De voerkorf bestaat uit een, veelal uit kunststof of metaal vervaardigd hulsvormig korfje, voorzien van gaatjes, sleufjes of uit een body van Aan beide zijden gesloten. Wordt gebruikt om een trage verspreiding van het lokvoer te verkrijgen in stromend water. In stilstaand water alleen met aas/levend aas te gebruiken, of het moet een gesloten korf zijn met zeer grote gaten of sleuven, dan kan deze nog gebruikt worden met lokvoer.metaalgaas. Meestal zijn ze op de een of andere manier met lood verzwaard, waardoor ze ook leeg op de bodem blijven liggen en in stroming niet gaan rollen.

Een belangrijk verschil tussen een open kunststof voerkorf en een gaas voerkorf is dat de kunststofvoerkorf gemakkelijker van de bodem loskomt. De voerkorven zijn in drie groepen te verdelen, namelijk: open voerkorven/gesloten voerkorven/halfopen voerkorven.

Verder kunnen we ze nog eens onderverdelen in trage en snelle voerkorven.

Een trage voerkorf laat het voer, omdat hij slechts van weinig of kleine openingen is voorzien, langzaam los. Een snelle voerkorf met grote openingen integendeel vlug.

Zit er veel vis en moet er daarom veel voer zijn, gebruik dan grote snelle korven.

Is de vis schichtig, op ondiep water of in de winter, gebruik dan kleine korven die de stek minder verstoren.

Open voerkorven

Aan beide zijden open. De meest gebruikte voerkorf. Bestaat in kunststof of metaalgaas. Het

open metaalgaas voerkorf geeft het aas sneller vrij dan deze in kunststof. Dit is normaal de voerkorf waarmee een vissessie bijna altijd gestart wordt.

Aan beide zijden gesloten.

Wordt gebruikt om een trage verspreiding van het lokvoer te verkrijgen in stromend water. In stilstaand water alleen met aas/levend aas te gebruiken, of het moet een gesloten korf zijn met zeer grote gaten of sleuven, dan kan deze nog gebruikt worden met lokvoer

Half open voerkorven:

Slechts aan één zijde open, vaak is dit ook een gesloten korf waarvan men één kant open laat. Gebruiken we meestal als het voer niet te snel op het voer plek mag verspreiden. De half open korf gebruiken we ook met levend aas, vaak vleeswormen. Je vult de voerkorf dan eerst met het levend aas, waarna je deze afsluit met een laagje lokaas

Speciale modellen

Flat-bed voerkorf:

De platte onderkant maakt de korf ook geschikt voor zachte bodem. het voer kan eenvoudig op de halve ringen worden vastgeknepen. Ze zijn inline, of voorzien van een inline elastiek. Wanneer de vis het aas neemt, zal deze zichzelf haken. Het elastiek werkt als schok demper. Een voerkorf om op grote afstanden te vissen.

Speedkorf:

De raketten onder de voerkorven. Hun uiterlijk en vorm verraad al dat er extreem grote afstanden mee te behalen zijn. Het model laat toe ook om er ook strak door de wind mee te werpen. Nadeel is echter dat om grote afstanden te behalen ze haast altijd kleiner zijn, dus niet geschikt om grote hoeveelheden voer te transporteren. Om subtiel mee te vissen zijn ze ook minder geschikt, maar op die afstanden is dit van minder belang.

Welke voerkorf?

In stilstaand water is de keuze van de voerkorf vaak afhankelijk van de afstand waarop men wil vissen, of van het soort lokaas. Vaak begint men met een open voerkorf om vlug een voerplaats aan te leggen en wordt er verder op de dag met een gesloten of halfopen voerkorf gevist waarbij in hoofdzaak levend lokaas naar de stek gebracht wordt. In stromend water bepaalt de stroming meestal het gewicht. Hier moet de voerkorf door zijn eigen gewicht net op de bodem blijven liggen. Niet meer en niet minder. Hou zowel voor stromend als voor stilstaand water steeds vast aan het principe hoe lichter hoe beter. Verwissel indien nodig van model of gewicht naargelang de situatie. Er zijn ook voerkorven speciaal om op grote afstand te vissen, de zogenaamde speedkorven. Hier is het loodgewicht gegroeped onderaan de korf.

Enkele tips

- Een trage voerkorf kan men versnellen door van gat naar gat een sleuf te knippen, en zo de openingen te vergroten.
- Door een deel van de gaatjes met watervaste tape af te dekken vertraagt men de voerkorf.
- om het afwerpen van zware voerkorven te voorkomen bevestigt men soms tussen de voerkorf en de hoofdlijn een stukje power gun. Het is in verschillende diktes te koop, en vangt de eerste klap op.

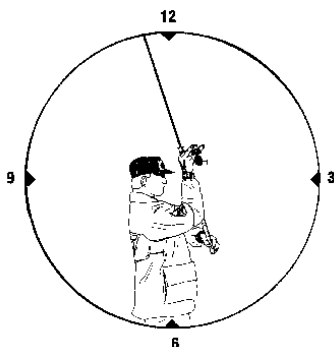
Werpen met de feederhengel

We moeten ons goed realiseren dat de hengel het werk moet doen, en het voor de visser geen krachttoer mag zijn. Vissen we met een te lichte korf dan zullen we meer kracht nodig hebben om ons doel te bereiken als met een zwaardere korf.

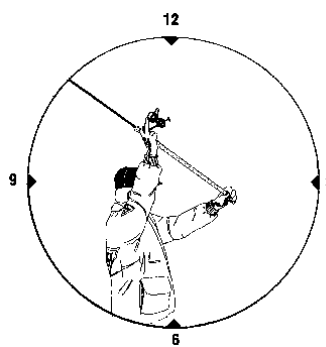
We vissen te licht als u de vis plek bereikt door middel van het "zero effect". Het "zero effect" is het zwiepen van de hengel als men ingooit. Neem dan een zwaardere korf en het gaat veel soepeler. Maak eerst eens een paar worpen zonder voer en zonder haaklijn. De eenvoudigste worp is de overhead worp.

Een tweehandige overhead worp gaat als volgt:

- Draai de beaasde hengel in tot ongeveer 10 cm boven de knoop van de eerste lus.
- De rechterhand omklemt de molenvoet, de beugel van de molen staat open en de top van de wijs- of middelvinger (net wat je lekkerder vindt) houdt de lijn klemvast tegen de molenrand (figuur 1). Je kunt de lijn ook met de wijs vinger haken (gaat ook goed omdat de lijn door het gewicht van korf en voer strak gehouden wordt).
- De linkerhand houdt de handgreep op z'n laagste punt vast. De hengel houden we schuin omhoog en naar voren. De korf en de haaklijn hangen vrij. Klokgewijs gezien brengen we hengel van het 2 uur stand rustig naar achteren naar het 10 uur stand (figuur2).

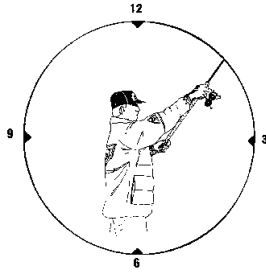

Figuur 1

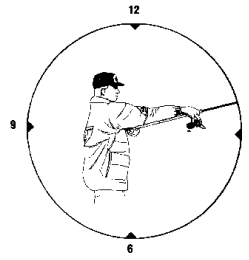

Figuur 2

- De voerkorf pendelt nu langs ons heen naar achteren.
- Nu moeten we de voorwaartse beweging gaan inzetten. Kijk vooral niet achterom, dit zal de zuiverheid van de worp sterk beïnvloeden. De beide armen behoren op dit punt bijna geheel gestrekt te zijn. Dit is nodig om ze als hefboom te laten fungeren. Van het 10 uur positie brengen we de hengel weer rustig naar het 2 uur stand (figuur 3).
- De rechterhand duwt hierbij tegen de hengel en de linkerhand trekt op het zelfde moment de greep naar achteren (de hefboom werking). Tussen 1 en 2 uur laten we vervolgens een versnelling plaatsvinden, zodat de korf vaart krijgt enmits we de lijn op tijd loslaten als een speer op ons doel afvliegt (figuur 4). Dit is het moment dat de veerkracht van de hengel zijn werk moet doen.

Figuur 3

Figuur 4

Remmen we de lijn niet af dan zal de korf steeds op een andere plek in het water belanden.

Lijn afremmen

De lijn kan afgeremd worden d.m.v. een lijn clip op de molenspoel of d.m.v. een stukje fietsband. Dit gaat als volgt:

- Werp een keer in (een afstand die ook met een volle korf en met wind zonder probleem te bereiken is).
- Na deze worp zet je de lijn op de lijn clip of plaats de stukje fietsband over de molenspoel. Nu draai je in.
- Bij de volgende worp kan de lijn niet verder van de spoel aflopen dan tot aan de lijn clip of het rubber.
- Hiermee bereiken dat we niet voorbij het voer plek kunnen gooien, en dat de lijn gestrekt in het water terecht komt. Als de lijn gestrekt in het water terecht komt zal deze makkelijker door de waterlagen gaan dan een slappe lijn.
- Gooi een paar keer in om aan de afstand en de benodigde kracht te wennen, en begin niet te ver om mee te beginnen.
- Gooi niet te hard anders kan er lijn breuk ontstaan (clip geeft niet mee)!

Lijn onder water brengen

Als volgt wordt de lijn over de lengte onder water gebracht:

- Ten eerste ga ik ervan uit dat de lijn ontvet is (spoel de lijn de avond voor het vissen in een kom met water waarin een druppeltje afwas is opgelost).
- Zodra de feeder het water raakt sluit je de molenbeugel en plaats de hengel in de steun.
- Zolang de voerkorf naar de bodem zakt zal de top zich sterk naar het water buigen. Zodra de voerkorf de bodem raakt ontspant de top zich.
- Nu duw je de hengeltop in het water en geven een korte snelle opwaartse beweging. We kunnen ook met de top onderwater de lijn een slag binnenhalen (kans bestaat dat we de korf verplaatsen).
- De lijn zal nu (mits goed ontvet) onder water verdwijnen. Dit is aan te bevelen omdat anders de wind vrij spel met de lijn (top blijft heen en weer gaan) heeft en u geen beet meer kunt onderscheiden.

HET VISSEN

Quivertip

De verkenning

Tenzij we het viswater kennen, is onze eerste actie het verkennen van het water. Soms zijn er een aantal proefworpen nodig op verschillende afstanden. Je kunt telkens de seconden tellen die het lood nodig heeft om de bodem te bereiken. Zo bepaal je grofweg de diepe en ondiepe plaatsen. Trek het lood ook eens over de bodem naar je toe, om de gesteldheid van de bodem, glad of oneffen, schoon of vuil te ontdekken. En met veel geluk vind je een helling, toch altijd een meerwaarde voor een stek. Praten met lokale vissers kan soms meer opleveren dan je voor mogelijk houdt, ze delen maar al te graag hun kennis over hun water.

De visplaats

Eenmaal beslist waar we gaan vissen bevestig ik een open voerkorf en werp die vol naar de uitgezochte plaats. Dit doe ik om de richting en afstand te bepalen, en ook om te zien of het gemakkelijk te doen is om op de beoogde plaats te werpen en te vissen. Om de richting te bepalen gebruik ik een of twee vaste herkenningspunten op de tegenovergestelde oever. De afstand leg ik vast door de lijn in de lijn clip te bevestigen na de worp. Onmiddellijk daarna zet ik die afstand uit op de oever door de lijn af te rollen en de afstand te markeren met twee stokjes. Moest ik nu op de een of andere manier de lijn breken tijdens het vissen, of de lijn is plots uit de lijn clip, dan kan ik de juiste afstand steeds weer uitmeten en vastleggen. Daarna steun ik de hengel af.

Het voeren

Nu begin ik met een 6 tot 8 worpen te maken, waarbij ik de voerkorf iedere maal leeg op het voer plek met een kort rukje aan de hengel. Zuiver werpen is van vitaal belang, om het lokaas niet te veel te verspreiden.

- Vis ik niet al te ver uit de kant en binnen werpafstand, dan kies ik zelfs vaak voor het gewoon aanleggen van een voederplaats met enkele kleine voederballen, en neem ik van in het begin een wartelloodje in de plaats van een voederkorf.

- Zijn de vissen volop aanwezig op de voederplaats, dan verwissel ik ook vaak de voerkorf voor het wartelschuiflood om de vissen minder te verstoren. Wil ik daarna iets bijvoederen, dan wissel ik terug.

- Pas daarna maak ik de volledige montage klaar met de haak aan de lijn. De keuze van de montage is in de eerste plaats een persoonlijke voorkeur. Vissen we met gevlochten lijn, dan maken we altijd een voorslag van nylon. Doe je dat niet dan krijg je zeker minder beten. Twee keer de lengte van de hengel is voldoende. Vaak moet ik deze tijdens het vissen aanpassen aan de aanbeet of aan de manier van bijvoederen. Zo neem ik na een tijd een halfopen of gesloten voerkorf om levend aas naar het voer plek te brengen. Bijten de vissen erg lui, dan kan bv een lange loodlijn met een korte haaklijn uitkomst bieden.

Direct na de worp, waarbij ik de lijn met de vinger afrem zodat de slag niet rechtstreeks op de lijn clip terechtkomt, sluit ik de molen en blijf met de hengeltop het lood nawijzen. Bedenk hierbij dat, zeker op diep water, het lood en aas behoorlijk naar ons toe zakken. Net voor het lood de bodem raakt, door mee te tellen kunnen we dat moment feilloos bepalen, leg ik de hengel op het uiterste van de steun en hou de lijn onder spanning. Tijdens het strak trekken van de lijn moet je wel bedacht zijn op vroege beten. Zeker als er veel vis op de stek aanwezig is, gebeurt dit vaak. Karakteristiek voor zo'n vroege aanbeet, is een heftig trillen van de top. Een doorgaande felle haal op een dergelijke beet levert bijna altijd een gehaakte vis op. Gebeurt dit niet, dan trek ik het lood nog een halve meter naar me toe, met de bedoeling de lijn mooi strak te leggen. Na verloop van enkele minuten zonder beet verplaats ik het lood en aas nogmaals. Nu met de bedoeling de aas plek af te zoeken en tevens de aanwezige vis te prikkelen. Op sommige dagen en zeker op voorn, is dit een effectieve manier om te vis tot aanbeten te verleiden. Bij brasem is dit minder het geval, maar ook dan kan het soms resultaat opleveren.

Zo vis ik het aas over de volledige voerstek heen. Indien er geen resultaat volgt, dan haal ik de lijn in, hervul de voerkorf en begin van vooraf aan.

De beet

Aanbeten kunnen zich in een grootte verscheidenheid voordoen. Ze variëren van een licht nauwelijks merkbaar trillen van de top, tot en met het zonder inleiding plotseling naar het water ombuigen, met een heftigheid, die veronderstelt dat de vis de hengel uit de steun probeert te trekken. Misslaan op een aanbeet is bepaald geen schande bij deze manier van vissen, en komt zelfs geregeld voor. Vraag niet waarom, maar het is zo! Gebeurt het te veel, dan moet er een oorzaak zijn. Een ten grootte of te kleine haak of te groot aas voor te kleine vis. Het kan ook zijn dat de lengte van de onderlijn of de voerkorf te lang of te kort is. Maar vaak is het omdat we te vlug aanslaan na de eerste inleidende tik op de top. Andere dagen is dit tikje vaak het enige bewijs van een aanbeet en moet er aangeslagen worden op de eerste tik. Uitproberen is ook hier de leuze. Het kan ook, zeker als er volop brasem op de stek zit, dat de vissen tegen de lijn aanzwemmen. Hierdoor wordt de tip zonder enige waarschuwing met een felle ruk naar het water getrokken en keert ogenblikkelijk in zijn oude stand terug. Misslaan is dan evident. Om dit

100% zeker te controleren kun je eens enkele minuten zonder aas op de haak vissen. Een goede remedie hiertegen is vaak iets dicht bij vissen. Dat wil zeggen aan de binnenkant van het voer plek. Soms kan het gebeuren dat de tip in plaats van naar het water toe uit te buigen, plots terugvalt. Ook dit is een beet. De vis verplaatst hierbij het lood naar de oever toe.

Swing tip

Men kan bijna al het bovenstaande ook gebruiken voor de swing tip, maar hier volgen nog enkele tips speciaal voor het swingtipvissen.

Een goede swing tip is nu meestal net als de quivertip voorzien van meerdere oogjes. Een punt om op te letten is dat het onderste geleide oogje zo dicht mogelijk bij het rubberen verbindingstuk gemonteerd is. Bovendien mag de ruimte van de siliconenrubber niet te groot zijn, zodat de tip niet over zichzelf heen kan slaan. Een ruimte van 1cm tussen hengeltop en swing tip is ruim voldoende. Trek de lijn na het inwerpen onder water, door van zodra het lood het water raakt de hengeltop diep in het water te steken en de lijn met enkele korte rukjes onder water te trekken. Gebruik daarom een gemakkelijk zinkende lijn of ontvet ze met een zeepoplossing. Zodra de swing tip terugvalt begin je de slappe lijn strak te draaien. Daarna zetten we de swing tip op scherp door hem iets uit het lood te plaatsen. Deze stand geeft net voldoende spanning om opklimmende en terugval beten te registreren. Om zo licht mogelijk te vissen gebruiken we altijd de lichtste tip als mogelijk is. Op niet te grote afstand is een tip van 23 cm voldoende, gaan we boven de 20 meter dan is een tip van 30cm of langer beter, en boven de 40 meter is een tip van 50cm geen overbodige luxe. Voor diep water is eveneens een zwaardere en langere tip noodzakelijk dan normaal. Het zetten van de haak kan zich beperken tot een snel maar beheerst uitgevoerde zijdelings naar achter gerichte zwaai. Het ideale moment hiervoor moet je meestal zelf ondervinden op de visdag. Een algemene regel is wel dat je aanslaat op het moment dat de tip blijft hangen. Dit is niet het hoogste punt van de aanbeet. maar dat merk je wel. De gemakkelijkste aanbeet om op aan te slaan is die, waarbij de swing tip na enkele inleidende schokjes gelijkmatig omhoog klimt. we slaan dan eerder te vroeg dan te laat aan. Ook het terugvallen van de tip, veroorzaakt door een vis die het lood richting oever verplaatst, is een aanbeet waarop we moeten aanslaan.

Extra

Bij winderig weer kan men gebruik maken van een tip verzwaard met looddraad of een verschuifbaar gewichtje. Hierdoor is de tip minder gevoelig voor de wind, maar ook minder beetgevoelig.

Extra tips

- Stroomt het hard dan steun je de hengel schuin omhoog af. Dus recht voor je uit de top naar de hemel. Hierdoor krijgt de stroming veel minder vat op de lijn en scheelt het een stuk in lood.
- Wanneer de beten wegvallen, kan het helpen door de korf te vervangen door een gewoon wartellood.
- Als de beten wegvallen, kan het ook helpen door een metertje verder te werpen. Door het afzinken van de korf ligt deze vaak steeds een meter meer naar de kant toe, en de grootste hoeveelheid van het lokvoer vaak een meter verder.
- Wanneer de vis erg traag en voorzichtig bijt, kan het lonen om een schuifmontage op de feeder te gebruiken. Hierdoor is er minder weerstand van de korf.
- Gebruik bij de start een grotere korf om de voerstek snel op te bouwen en vervang deze daarna door een kleinere korf

Ik wens je voor iedere beet een kanjer van een vis, en na een visdag een leefnet vol.

Maar ook met de feeder is het niet altijd feest, maar wel regelmatig.